

men, bevares som hidtil, således at den fortsat skal ejes af én person, nemlig landmanden i selskabet, jf. dog nedenfor om holdingselskaber. Den må således ikke ejes af to eller flere personer i fællesskab.

I forhold til de hidtil gældende regler for selskabers erhvervelse af landbrugsejendomme foreslås der en udvidelse af den personkreds, som umiddelbart kan være ejere af den kapital, der ikke ejes af "landmanden i selskabet", normalt B-kapital. I de gældende regler fremgår det direkte af lovteksten, at kun ægtefælle, søskende og børn kan være investorer. I forslaget lægges der op til, at også svigerbørn, svigerforældre og søskendebørn, der efter nugældende praksis normalt ville kunne få dispensation, umiddelbart kan være investorer. Samlevende personer sidestilles med familie, hvis samlivet har bestået i mindst 2 år, eller de samlevende har fælles børn.

Muligheden for, at aktier eller anpartar ejes af pensionskasser eller livsforsikringselskaber, fastholdes uændret. Baggrunden for denne regel er, at sådanne institutionelle investorer investerer langsigtet og derfor ikke vil udøve indflydelse på den daglige drift.

Reglerne om selskabers erhvervelse af landbrugsejendomme omfatter også udenlandske aktie- og anpartsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i andre lande inden for Det Europæiske Fællesskab (EU) eller lande, der har tiltrådt aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Det er – som hidtil – en forudsætning, at selskaberne er registreret med en filial i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Dette gælder også for de nye SE-selskaber, som ligeledes skal være registreret med en filial i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvis selskabet ikke har sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark.

Ingen af de personer, der ejer kapital i selskabet, må blive ejer eller medejer af mere end 400 ha eller mere end 4 landbrugsejendomme, jf. § 18, hvor medejerbegrebet er defineret, og forslaget § 20, stk. 1, nr. 3. Der ses bort fra fradragsarealer efter lovens § 12, stk. 5.

Der foreslås en lempelse i § 20, stk. 2, således at "gamle" selskaber, dvs. selskaber, der har erhvervet landbrugsejendomme efter reglerne i landbrugsloven fra henholdsvis 1989 og 1994, får mulighed for at følge med i strukturudviklingen. Dette skal ske ved, at erhvervelse af suppleringsjord og supplerende ejendomme er tilladt, hvis blot selskabet opfylder de daværende betingelser i lovens § 20 på tidspunktet for ejendommens erhvervelse. Hermed fanges de selskaber, der er etableret på et mere liberalt lovgrundlag, ikke af de strammere regler ved køb af suppleringsjord ved lovændringen i 1999.

Landmanden skal dog opfylde de skærpede krav til landmanden i selskabet, der blev fastsat i forbindelse med lovændringen i 1994 og 1999, jf. § 20 i lov om landbrugsejendomme som affattet i hhv. lovbekendtgørelse nr. 504 af 17. juli 1989 og lovbekendtgørelse nr. 769 af 24. august 1994. Det er endvidere en betingelse, at de personer, der ejer kapital i selskabet, eventuelt i en selskabskonstruktion, jf. § 18, ikke vil være ejer eller medejer af mere end 400 ha eller mere end 4 landbrugsejendomme.

De "gamle" selskaber kan således erhverve yderligere landbrugsejendomme og supplere ejede ejendomme uden tilladelse, hvis de nævnte betingelser er opfyldt, jf. bestemmelserne i forslaget § 29, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås som noget nyt i § 20, stk. 3, at landmanden kan eje sin kapital i selskabsform gennem et holdingselskab, der fuldt ud ejes af landmanden i selskabet. Det er landmanden i selskabet, der har den bestemmende indflydelse, og det er ham, som skal opfylde de personlige erhvervelsesbetingelser. Landbrugslovens princip om, at det er fysiske personer, der skal være garant for, at kravene overholdes, synes dermed tilgodeset, samtidig med at gennemsigtighed i selskabskonstruktionen er sikret.

Det foreslås ligeledes, at de øvrige investorer, der kan eje op til 90 procent af kapitalen i det selskab, der ejer en landbrugsejendom – ligeledes i en holdingkonstruktion – helt eller delvist kan ejes af et eller flere selskaber, der kun må ejes af den personkreds, der er afgrænset i § 20, stk. 1, nr. 2. Det skal således kunne kontrolleres, at kapitalen kun ejes af personer, der er i familie med landmanden i selskabet, eller som har opnået dispensation fra familie kredsen. Det betyder, at det behov, der er for gennemsigtighed i selskabskonstruktionen er tilgodeset, og at bl.a. investorkredsens medejerskab til andre ejendomme kan kontrolleres.

Der kan således accepteres en selskabskonstruktion, hvori der indgår flere selskaber, der ejer kapital i det selskab, der ejer en landbrugsejendom. Der tillades kun aktie- eller anpartsselskaber, hvis vedtægter ikke må stride mod reglerne i loven, og der tillades ikke flere led af selskaber i ejerkæden.

Med hensyn til spørgsmålet om medejerskab henvises til bestemmelserne i § 18, stk. 3 og 4.

Det foreslås i § 20, stk. 4, at for aktieselskaber skal alle aktier noteres på navn, hvorved der sikres en større gennemskuelighed i selskabskonstruktionen. Anpartar i anpartsselskaber skal være noteret på navn efter reglerne i anpartsselskabsloven.